

Op te bergen
in de band van
3 november 2004

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen

gehouden op 30 augustus 2004

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling van de agenda	2
Verslag vergaderingen RIM/MWG 14 en 21 juni, MWG 21 juni 2004	2
Ingekomen stukken	2
Rondvraag	2
IPO-aangelegenheden	3
Uitnodiging	3
Uitnodiging Productgroep Landelijk Gebied m.m.v. Staatsbosbeheer voor een veldbezoek	
inventarisatie landschapswacht	3
Jakobskruiskruid	3
Subsidieregeling energieprojecten	8
Kaderrichtlijn water	10
IPO-rapportage Milieu, water, landbouw en natuur 2003/Monitoringsrapportage 2003,	
Nota energiebeleid	13
Motie ammoniakbeleid Drenthe	13
Sluiting	13
Toezeggingen	14

STATENCOMMISSIE MILIEU, WATER EN GROEN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen, gehouden op 30 augustus 2004 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

J. Slagter (PvdA, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
A.H.J. Beumers (Drents Belang)
J. Haikens (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
H.R. Hornstra (PvdA)
S. de Jong (CDA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
A. Lanting (VVD)
B. Popken (OPD)
J.P. Sluiter (D66)
K.H. Smidt (VVD)
M.J. Smit (D66)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
mevrouw S. van de Vijver-Geitz (PvdA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
Th.J. Wijbenga (CDA)

Voorts aanwezig:

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (PvdA, gedeputeerde)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

J. Heetebrij (ChristenUnie)
R.E. Pot (PvdA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER wekt de leden op, deel te nemen aan het werkbezoek aan Landschapbeheer Drenthe nabij Ruinen, op 13 september. Hij stelt vast dat de commissie interesse heeft in een presentatie over het project Energy Valley, in de commissievergadering van 15 november.

3. Vaststelling van de agenda

De heer BEUMERS is van oordeel dat het agendapunt over het jakobskruid pas na de statenstukken behandeld dient te worden.

De VOORZITTER antwoordt dat die opmerking op zichzelf terecht is, maar dat het onderwerp naar voren is gehaald omdat zich insprekers hebben gemeld.

4. Verslag vergaderingen RIM/MWG 14 en 21 juni 2004, MWG 21 juni 2004

Deze verslagen worden conform de ontwerpen vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De heer WIJBENGA verzoekt om agendering van ingekomen stuk A4, over de begrenzing probleemgebieden, in de volgende vergadering. Zijn fractie zal voor een tijdige toelichting zorgen.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie hiermee instemt.

De heer POPKEN ziet aanleiding om het onderwerp Muskusrattenbestrijding, ingekomen stuk B5, te agenderen voor de volgende vergadering. Bij de brief is een jaarverslag over de muskusrattenbestrijding gevoegd. Zijn fractie zorgt voor een onderbouwing.

De heer BAAS meent dat de heer Popken het onderwerp beter aan ingekomen stuk B9 kan koppelen.

De VOORZITTER is het daarmee eens. Hij stelt ook vast dat de commissie hiermee instemt.

De heer SMIDT bepleit een bespreking te zijner tijd in de commissie van het resultaat van de inventarisatie cultuurhistorisch landschapsbeheer (A5).

De heer BEUMERS vraagt om agendering in de volgende vergadering van de punten A6, Biologische landbouw, en A7, Bedreven bedrijven Drenthe. Hij zal voor een onderbouwing zorgen.

De ingekomen stukken worden voor kennisgeving aangenomen.

6. Rondvraag

De heer DE JONG brengt zijn collega's de openbare bijeenkomst over water die het CDA op 23 september in het provinciehuis organiseert onder de aandacht.

De heer WIJBENGA haalt enkele uitspraken van de heer Calon over het beleid van minister Zalm inzake aankoop van gronden aan. Hij vraagt of de gevolgen voor Drenthe inderdaad zijn zoals de heer Calon ze schetst.

Mevrouw EDELENBOSCH voorziet op dit moment geen gevolgen voor Drenthe, omdat Drenthe de voorfinanciering van gronden van de eigen rekening haalt. Drenthe leent niet. Natuurinkopen vinden nooit plaats met geleend geld, maar voor andere projecten in het buitengebied, nieuwe wijken en wegeninfrastructuur, wordt altijd geld geleend. Bij het sluiten van het contract met het Rijk is rekening gehouden met de Europese regels.

De heer BEUMERS verzoekt om verspreiding onder de leden van de commissie van een brief van VNO-NCW over de waterschappen, die het waterbeheer onnodig duur zouden houden.

De heer POPKEN maakt uit ingezonden brief A1, over het gebiedsgericht milieubeleid, op dat het project is afgerond, maar dat veel geld dat bestemd was voor het oplossen van de problematiek van de riooloverstorten niet is besteed.

Mevrouw EDELENBOSCH moet het antwoord hierop schuldig blijven. Zij gaat ervan uit dat het beschikbare geld is besteed, want er is geen geld voor het project meer over. Zij zal het nagaan.

7. IPO-aangelegenheden

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen over IPO-aangelegenheden wordt geen gebruik gemaakt.

8. Uitnodiging

8.1 Uitnodiging Productgroep Landelijk Gebied m.m.v. Staatsbosbeheer voor een veldbezoek inventarisatie land-schapswacht

De heer SMIDT is op 12 oktober verhinderd.

Mevrouw STOEL-SNATER herinnert aan de afspraak dat werkbezoeken op maandag zouden plaatsvinden.

De VOORZITTER bevestigt dat dit in principe op maandagen zou gebeuren, maar soms is dat niet mogelijk.

De heer SLUITER stelt de datum 4 oktober voor.

De VOORZITTER zegt toe dat zal worden getracht voor die dag een afspraak te maken. Lukt dat niet, dan wordt een ander voorstel gedaan.

9. Jakobskruid

Inspreekrecht

De heer PRINS laat een beschouwing over de kwalijke eigenschappen van het jakobskruid achterwege. De explosieve groei ervan baart de Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (NLTO) grote zorgen. Hoewel er een goede communicatie met burgers, organisaties en partijen is, stelt hij vast dat partijen hun verantwoordelijkheid op het vlak van goede nabuurschap niet nemen, om economische en ecologische redenen. In het bijzonder beheerders van bermen, openbaar groen en natuurterreinen zijn blijkbaar nog niet doordrongen van de grote schade die landbouwers kunnen ondervinden. Partijen zullen dus op een meer dwingende wijze

op hun verantwoordelijkheden moeten worden aangesproken. Omdat hun belangen nadrukkelijk in het geding zijn, is het niet ondenkbaar dat landbouwers het plantje ook in gebieden waar zij geen beheerstaken hebben met alle voor hen beschikbare middelen zullen bestrijden. Hij vraagt zich af of het milieu en lokale beheersdoelstellingen met een dergelijke ontwikkeling gediend zijn. Hij zou graag zien dat de provincie stappen ondernam om tot een dwingende bestrijding van het jakobskruid te komen.

De heer WIJBENGA vraagt hoe dwingende maatregelen eruit zouden moeten zien.

De heer PRINS denkt aan een verordening.

De heer BAAS vraagt of boeren ook eigen richting zouden willen spelen op plaatsen waar zij geen beheerstaak hebben.

De heer PRINS acht dat mogelijk. Hij denkt dat niemand daar bij gebaat is.

Mevrouw SCHOLTHEIS, sprekend namens de Socialistische Partij Midden-Drenthe, constateert dat nadat het aanvankelijk moeilijk was aandacht te krijgen voor de bestrijding van het kruid de interesse nu groeit. De provincie heeft vervroegd bermen gemaaid. De gemeente Midden-Drenthe heeft handschoenen ter beschikking gesteld om het kruid uit te trekken en ook vervroegd bermen gemaaid. De gemeente waarschuwt op de gemeentelijke nieuwspagina voor de plant. De media hebben aandacht geschonken aan het onderwerp. In Engeland is in januari wetgeving van kracht geworden. In Duitsland zijn zaaiadvieslijsten opgesteld, waaronder een zwarte lijst met toxische planten, waarop ook het jakobskruid staat. Door de universiteit van Zürich is op verschillende proefdieren de dodelijkheid van het kruid getest. In Brits Colombia worden de burgers uitgebreid geïnformeerd en is er strenge regelgeving. Het zou niet moeilijk moeten zijn het vele buitenlandse onderzoek over te nemen en eventueel aan te passen aan de Nederlandse situatie. Daarbij is haast geboden. Dat de sint-jansvlinder in staat zou zijn de plant uit te roeien gelooft zij niet. Zij verwacht voor het volgend jaar een nog grotere groeiexplosie. Zij verzoekt de commissie MWG het college van gedeputeerde staten (GS) te vragen zo snel

mogelijk een noodplan voor de zomer van 2005 op te stellen, waarin het college alle betrokken instanties kan aansturen. Zij zal het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) verzoeken een wet op te maken om tot dwingende maatregelen te komen. Zij verzoekt de commissie en het college om samenwerking te zoeken met alle Drentse gemeenten en het ministerie. Zij neemt aan dat het ministerie GS van Drenthe serieuzer neemt dan burgers. Ten slotte verzoekt zij het college een informatiefolder voor de burgers te maken.

De heer KUIPER vraagt of mevrouw Scholtheis denkt aan een plan voor chemische bestrijding of voor maaïen.

Mevrouw SCHOLTHEIS acht dat een onderwerp voor discussie. Niemand zit te wachten op het gebruik van chemische middelen, maar maaïen helpt niet, omdat de plant in principe tweejarig is, maar door maaïen permanent wordt. Het allerbeste is uittrekken, maar dat is een vreselijk werk. Zij meent dat de zaak volgend jaar goed onder controle moet worden gehouden, opdat er tijd is om een echt plan op te stellen.

De heer BAAS vraagt of mevrouw Scholtheis cijfers heeft over het aantal dieren dat in Drenthe ziek is geworden of overleden door het jakobskruid.

Mevrouw SCHOLTHEIS heeft geen cijfers. Zij ziet als het grootste probleem dat mensen die het op hun huid krijgen of vlees van besmette dieren eten er ook mee te maken krijgen. De lever wordt aangetast en daar zijn geen medicijnen tegen.

De heer POPKEN zegt dat in het gebied van de Drentsche Aa in 2001 230 dieren zijn gestorven, al is niet duidelijk of dit alleen komt door het jakobskruid.

Mevrouw STOEL-SNATER vraagt of een noodplan iets vrijblijvends zou kunnen zijn. Hoe zou het moeten worden uitgevoerd en gehandhaafd?

Mevrouw SCHOLTHEIS gaat ervan uit dat iedereen doordrongen is van de ernst van het onderwerp. Als er een plan wordt gemaakt, dient iedereen mee te werken aan uitvoering en handhaving.

De heer POPKEN vraagt hoe hij moet interpreteren dat maaïen niet voldoende is.

Mevrouw SCHOLTHEIS zet uiteen dat de plant tweejarig is, in het eerste jaar alleen blad heeft en in het tweede jaar gaat bloeien. Omdat de plant zoveel zaad produceert, kan men haar niet laten uitbloeien. Wordt de plant weggemaaid, dan gaat zij in de herfst of het volgend jaar weer groeien.

De heer BUSSCHER vraagt namens het Koninklijk Warmbloed Paardenstamboek Nederland (KWPN), Regio Drenthe, aandacht voor de signalen uit vrijwel alle delen van Drenthe voor het oprukken van het giftige jakobskruid. Doordat grasland voor paarden niet intensief wordt beheerd, krijgt dit schadelijke kruid de kans om aan te slaan en stand te houden. Ook in grasland dat normaal wordt beheerd, kan het zich op elke beschadigde plek vestigen. In hooi en kuilvoer kunnen paarden en pony's de gedroogde plantendelen niet onderscheiden.

Jakobskruid is gedroogd smakelijker dan vers. De giftige bestanddelen veroorzaken bij paarden onomkeerbare leverschade. In de Paardenkrant van 18 augustus wordt melding gemaakt van sterfgevallen van kostbare fokmerries na het eten van hooi afkomstig uit natuurgebieden. Het jakobskruid komt van nature niet voor in Drenthe, maar in 1994 zijn, onder andere op advies van prof. Zonderwijk, verschillende percelen grasland ingezaaid met verschillende zaadmengsels die jakobskruid bevatten. Vanuit diverse terreinen van de Waterleidingmaatschappij Drenthe (WMD) en Staatsbosbeheer heeft het zich sterk over de provincie verspreid.

Gelet op de bedreiging voor paarden en pony's verzoekt hij met klem om met doelgerichte acties en beheersvoorschriften het onkruid met wortel en tak uit te roeien. Voorlichting geven over het onderwerp is nuttig. Het is voor hem onbegrijpelijk dat terreinbeheerders, inclusief de provincie, niet overgaan tot doelgerichte beheermaatregelen. De plant heeft zich door menselijk ingrijpen in de natuur op een onevenwichtige manier kunnen ontwikkelen. Langs dezelfde weg moet getracht worden het gevaar terug te dringen.

De heer LANTING voert aan dat de fractie van de VVD om plaatsing van het onderwerp op de agenda heeft gevraagd vanwege de grote

verontrusting, die nu ook weer tot uiting komt. Inmiddels is door een goede folder voorlichting gegeven. Ook was toegezegd dat de provincie een coördinerende rol ging spelen, maar daar heeft hij nog heel weinig van gemerkt. Veel organisaties horen vooral ontkenningen door de overheid, maar daarmee worden geen problemen opgelost. De heer Busscher heeft al aangegeven dat de plant door mensenhanden in Drenthe is gekomen. De WMD, de provincie en natuurorganisaties ontkenden dat of zeiden dat zij een heel goede bioloog hadden ingehuurd. Inmiddels zijn zij van mening veranderd en maaien ook. GS melden in hun brief dat het verschijnsel tussen 1998 en 2003 is vervijfvoudigd. Het wordt dus een heel groot probleem. Door allerlei ontwikkelingen helpt de mens het jakobskruid nog steeds een handje om zich verder te ontwikkelen. Er is nog onvoldoende bewustwording. Het plantje is niet alleen door de WMD gebruikt. Het is onmogelijk om te garanderen dat zaad er helemaal vrij van is. Nog steeds krijgt hij signalen dat bijvoorbeeld op nieuw aangelegde milieuvriendelijke oevers jakobskruid voorkomt. Uit het antwoord van het college dat het een avonturierplant is blijkt dat mevrouw Edelenbosch nog steeds in een ontkennende fase verkeert. Hij pleit voor goede maatregelen, wellicht in de vorm van een verordening, maar hij is ook best bereid te praten over een gecoördineerd plan. Door bloed- en leveronderzoek is onomstotelijk bewezen dat de diersterfte in het gebied van de Drentsche Aa door jakobskruid is veroorzaakt. De vraag wie ervoor verantwoordelijk is, is nu onder de rechter. Het is erg moeilijk om aan te geven wat de omvang van het probleem is. Veel dieren groeien slecht, maar blijven wel in leven.

De heer HARLEMAN vraagt of de heer Lanting aanwijzingen heeft dat bij nieuwe aanleg nog kruidenmengsels worden gebruikt waar ook het jakobskruid in zit.

De heer LANTING heeft daarover telefoontjes gekregen uit alle hoeken van de provincie. Zo komt na de aanleg van een fietspad in het Drents-Friese woud spontaan langs de randen jakobskruid op. Zaadfirma's hebben hem laten weten dat niet te garanderen is dat het helemaal niet in zaad zit. Het heeft hem verbaasd dat mevrouw Edelenbosch heeft laten weten dat zulk zaad niet meer zou worden gebruikt.

De heer BEUMERS maakt uit het betoog van de heer Lanting op dat er een situatie van onmacht is ontstaan. Het zou goed zijn als er niet meer geregeerd werd door milieuclubs en bepaalde onderzoekers, maar dat de politici aan zet kwamen. Hij hoopt dat de commissie tot een eenduidige uitspraak komt.

Mevrouw STOEL-SNATER valt op dat er veel goede bedoelingen zijn. De uitgebrachte folder wordt door iedereen gewaardeerd. De verschillende instanties reageren echter niet adequaat en planmatig. Zij heeft gehoord dat natuurorganisaties lang niet altijd vroegtijdig maaien, al melden burgers tijdig dat het kruid op een bepaalde plek opkomt. Zij vindt het belangrijk dat vóór het volgende seizoen een bindend plan wordt opgesteld, dat gehandhaafd kan worden. Zij dringt erop aan dat het probleem ook in IPO-verband wordt aangepakt.

De heer KUIPER ondersteunt evenals vorig jaar van harte wat door de heer Lanting is gezegd. Er is toen een gecoördineerde aanpak door de provincie toegezegd, die op de achtergrond is gedrongen. Het vorig jaar is besloten niet tot een verordening over te gaan, omdat de mening was dat de provincie ook op een andere manier gecoördineerd te werk zou kunnen gaan. Het probleem is echter aanzienlijk groter geworden. Hij trekt een vergelijking met de vogelpest. Hij vraagt om zodanige maatregelen dat dieren geen nadelige gevolgen meer ondervinden.

De heer SMIT ondersteunt het betoog van de heer Lanting van harte. De gecoördineerde aanpak zou voor het komende groeiseizoen geregeld moeten zijn, hetzij in de vorm van een plan van aanpak, hetzij in de vorm van een verordening. Uit onderzoek moet blijken wat nodig is. Hij kan zich voorstellen dat op dit moment inzaaien verboden wordt en dat ook wordt verboden dat er in wegbermen en natuurterreinen wordt geklepeld. De informatie uit de folder, vooral de foto, blijkt nog zo onduidelijk dat veel mensen de verkeerde planten aanzien voor jakobskruid. Het voorstel van mevrouw Stoel om de zaak in IPO-verband aan te kaarten lijkt hem heel zinnig.

De heer WIJBENGA dankt de sprekers voor hun inbreng. Het overleg moet doorgaan. Hij pleit voor

een verordening, waarbij hij herinnert aan de Friese distelverordening.

De heer BAAS sluit zich aan bij de woorden van de heer Lanting. De natuurorganisaties zijn hem heel dierbaar, maar zijns inziens moet toch een sterke aandring op hen worden uitgeoefend om het probleem op te lossen.

De heer POPKEN steunt het betoog van de heer Lanting. Het probleem speelt ook in andere provincies. Groningen wil eerst spreken met terreinbeheerders, maar als dat niets oplevert wil het zelf een regeling maken. Hij ziet ook wel wat in een distelverordening, maar het jakobskruid heeft prioriteit.

Mevrouw EDELENBOSCH brengt naar voren dat het probleem van het jakobskruid dit voorjaar door de heer Lanting prominent is ingebracht. Ten tijde van de laatste commissievergadering is de folder verschenen. Zij is erg verbaasd over het verwijt dat het probleem zou worden ontkend. De provincie heeft alle gemeenten een memo gestuurd en gevraagd hoe zij het probleem aanpakken. Er is gesproken met alle terreinbeheerders. Drents Landschap, Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten nemen het onderwerp heel serieus. Voor het volgend jaar wordt, ook met de kantonniërs van de provincie, een maairegime afgesproken, om het uitzaaien van de bloeiende planten te voorkomen. Chemische bestrijding van het kruid blijkt geen enkele zin te hebben. Het heeft ook geen zin om te trachten het jakobskruid uit te roeien.

De heer WIJBENGA weet niet wat er dan wel moet gebeuren, want hij ziet geen tussenweg.

Mevrouw EDELENBOSCH zegt dat het kruid niet vernietigd kan worden en zal blijven. Er moet echter verstandig mee worden omgegaan. Het moet niet worden gemaaid en in hooi verwerkt. De productschappen zijn de vorige week nog opgeroepen om geen natuurhooi te bevorderen. De terreinbeheerders blijven met het hooi zitten, maar beseffen dat het niet anders kan. In de hele provincie wordt thans gemaaid, maar in verband met de beschikbare menskracht kan dat niet op één dag. Er wordt het eerst gemaaid in de gebieden waar de overlast het grootst is. Met de gemeenten wordt al jaren gepoogd om de bermen

ecologisch te beheren. De bedoeling daarvan is dat de bermen tot bloei komen. Nu zullen nieuwe schema's moeten worden gemaakt. Het gras van de provinciale bermen, en vermoedelijk ook van de gemeentelijke bermen, wordt nu gecomposteerd en niet tot hooi verwerkt. Hier en daar wordt er ook uitgetrokken.

Friesland heeft geen verordening voor jakobskruid. Het voert wel extra actie, waarbij er handmatig wordt uitgetrokken. Het onderwerp Jakobskruid moet voorlopig aandacht blijven krijgen. Het komende voorjaar zal de provincie met de gemeenten, de terreinbeheerders en de bermbeheerders rond de tafel gaan zitten, om de termijnen af te spreken waarop er gemaaid moet worden. Alleen Rijkswaterstaat besteedt geen speciale aandacht aan het probleem. Met de steun van de commissie, naar zij vermoedt, zal zij het probleem landelijk onder de aandacht proberen te brengen. Het ministerie heeft beargumenteerd waarom het het jakobskruid niet op de lijst van gevaarlijke planten zet. Bezitters van een tuin en mensen die gras tot hooi verwerken hebben een eigen verantwoordelijkheid. De provincie probeert zo weinig mogelijk regels te stellen, want die moeten ook gehandhaafd worden. De provincie kan moeilijk deur aan deur gaan kijken waar de plantjes in de tuin staan. Zij erkent dat de foto en de uitleg in de folder moeten worden verbeterd. Naar haar idee is wat is afgesproken over voorlichting en coördinatie verregaand uitgevoerd. De zaadleveranciers verwerken al jaren geen zaad van het jakobskruid meer. Het zaad is niet uitgezaaid door alle terreinbeheerders, maar er is een relatie geweest tussen de WMD en de heer Zonderwijk. Verarmde open grond is een ideale bodem voor het zaad, waar het ook vandaan komt.

Een plan van aanpak en een coördinatie met de andere provincies zijn in ontwikkeling. Zij hoort graag andere goede ideeën, maar voelt niet voor een verordening, die haars inziens ook niet te handhaven is. Zelf heeft zij al de neiging om langzaam te fietsen, om goed op te letten wat er in de bermen groeit.

TWEEDE TERMIJN

De heer PRINS merkt op dat gemeenten verwijzen naar de provinciale folder en naar de grondbeheerders. Dat is wel degelijk een vorm

van ontkenning. Hij vraagt zich af waarom met overleg wordt gewacht tot het voorjaar.

Mevrouw EDELENBOSCH zegt dat er nu al voortdurend contacten zijn. Er is echter afgesproken dat in het volgend voorjaar een maairegime wordt afgesproken en niet meer ad hoc wordt gereageerd op klachten, zoals dit jaar.

Mevrouw SCHOLTHEIS is blij dat de provincie met een aantal instanties om de tafel gaat zitten. Zij wil geen chemische middelen gebruiken, maar bekent dat haar man dat op een klein stukje grond wel heeft gedaan. Het kruid is daar nooit meer teruggekomen. Zij staat helemaal achter het natuurbeheer van bermen, maar wil daar onder de huidige omstandigheden toch een tijdje van afzien.

Particulieren voelen zich wel degelijk verantwoordelijk voor hun eigen tuintje, maar hebben op dit moment het gevoel te dweilen met de kraan open.

Voorts vindt zij dat Nederland het jakobskruid moet bestrijden om te voorkomen dat het overgaat naar andere landen.

De heer BUSSCHER heeft twee keer gebeld met de provincie, maar er werd tamelijk afwijzend gereageerd op zijn mededeling dat de berm van de weg van Emmen naar Drachten helemaal vol staat. ProRail antwoordt volledig onbekend te zijn met het gegeven dat de spoorbermen vol staan met het onkruid en ook met het gevaar daarvan. De gemeente Assen laat weten het hooi van de bermen niet te verkopen, maar zij realiseert zich niet dat het zaad vanuit die bermen beheersgebieden in waait.

De heer LANTING vindt dat mevrouw Edelenbosch de ernst van de problemen voortdurend afzwakt. De houding dat het allemaal nog wel meevalt is verkeerd. In Friesland en Groningen wordt adequater gereageerd. In Friesland is een verordening, waardoor ook Rijkswaterstaat vaker en vroeger maait. Gemeenten die nu maaien en klepelen verspreiden het onkruid meer dan wanneer zij niet zouden maaien. Het bewustzijn over het probleem is te gering. Hij pleit daarom voor een verordening. Zaadleveranties zouden moeten worden voorzien van een kwaliteitsgarantie, zoals zoveel

producten. Natuurlijk is het goed als het gemaaid kruid wordt afgevoerd, maar hij vraagt zich af of de zaadjes afsterven bij compostering. Maaien kan selectief gebeuren, voornamelijk waar het jakobskruid groeit.

Hij ziet graag dat een afdwingbaar plan van aanpak wordt gemaakt. Als een verordening dan noodzakelijk is, moet die er komen. Hij wil echter vooral dat er termijnen worden gesteld. Misschien moeten de staten zelf maar het initiatief nemen. Hij vindt absoluut niet dat het nog wel meevalt, want er is nog lang geen omslagpunt bereikt. Integendeel, het probleem wordt de komende jaren groter.

De heer KUIPER is enigszins gerustgesteld door het college. Eerder is vastgesteld dat bij een goed gecoördineerde aanpak een verordening niet echt nodig is. Aan een verordening kleven ook nadelen. Hij roept de gedeputeerde op om bovenop het probleem te blijven zitten.

De heer BEUMERS heeft gelezen dat LNV meent dat het probleem zichzelf wel oplost. Hij vindt dat een schril contrast met de ernst van de zaak. Hij pleit voor een resolute aanpak.

Mevrouw STOEL-SNATER kan zich wel vinden in de woorden van de heer Kuiper. Zij heeft de indruk dat de provincie een eerste aanzet heeft gegeven. Zij spreekt de hoop uit dat de natuurorganisaties zich bewust zullen zijn van het grote gevaar. Zij verwacht het meest van een plan van aanpak, dat er naar zij hoopt vroegtijdig zal zijn en afdwingbaar zal zijn. Anders is een verordening nodig. Ook zij vraagt zich af of zaad in compost kan overleven. Haar fractie wordt graag op de hoogte gehouden van de ontwikkeling van het plan van aanpak. Zij hoopt het hele plan volgend voorjaar te kunnen inzien.

De heer BAAS is net als de heer Kuiper enigszins gerustgesteld. Hij vindt het belangrijk dat de provincie de regie voert. De natuurorganisaties zijn ongetwijfeld bereid er wat aan te doen, maar hij vraagt zich af of zij zich zullen voegen naar de straffe regie van de provincie of van een landelijke organisatie. Het landelijke Staatsbosbeheer laat een heel ander geluid horen dan het provinciale Staatsbosbeheer.

De heer WIJBENGA roept het college op om te beginnen met een plan van aanpak en de commissie daarvan op de hoogte te houden. Het moet tegenover andere terreinbeheerders duidelijk laten blijken dat het een actieve opstelling kiest. Ook hij zou het op prijs stellen indien het probleem in IPO-verband werd aangekaart. Een verordening ziet hij als een ultieme oplossing.

De heer SMIT kiest voor een aanpak die afdwingbaar is. Dat de plant niet uitgeroeid mag worden vindt hij een gevaarlijk uitgangspunt. De ervaring leert dat men naar uitroeiing moet streven als men een onkruid wil bestrijden.

De heer POPKEN pleit voor een tijdig plan van aanpak, zodat de commissie nog kan beoordelen of alle elementen die zij naar voren heeft gebracht daarin zijn opgenomen.

Mevrouw EDELENBOSCH betreurt het dat de heer Lanting in tweede instantie nog steeds meent dat het college de problemen afzwakt. Toen in de krant stond dat Groningen gesprekken ging voeren met terreinbeheerders had Drenthe zulke gesprekken al gevoerd. Zij vindt al jaren dat in het kader van ecologisch bermbeheer het maaisel moet worden afgevoerd en dus niet geklepeld. Het maaibeheer door de gemeenten behoort niet tot haar competentie, al kan zij invloed proberen uit te oefenen.

Zij voelt veel voor een plan van aanpak, voorzien van data, voorzover mogelijk, want men is ook afhankelijk van de weersgesteldheid. Begin volgend jaar worden de staten daarvan op de hoogte gebracht.

Bitterzoet, taxus en zelfs oleander zijn giftige planten. De eigenaar van een tuin is er verantwoordelijk voor dat kinderen daar niet van eten. De provincie kan daar geen verordening voor maken. Er moet echter duidelijke voorlichting worden gegeven. Ieder houdt echter zijn eigen verantwoordelijkheid. Zij zal de zaak in IPO-verband naar voren brengen. De folder is overgenomen van Noord-Brabant. Het ecologisch bermbeheer is ingevoerd om veel kruiden in de berm te hebben. Het is nu zaak het jakobskruiskruid op tijd te maaien zonder de rest te veel schade toe te brengen. Om te voorkomen dat mensen het gevoel krijgen te dweilen met de kraan open moet er over het probleem gecommuniceerd blijven worden.

De heer LANTING valt het op dat de gedeputeerde het over een plan van aanpak had en de commissie over een afdwingbaar plan van aanpak.

De VOORZITTER heeft begrepen dat het college de komende periode de kans krijgt om te zien of via beheer nog lukt wat de commissie wil bereiken.

De heer SLUITER vindt het jammer dat de gedeputeerde niet heeft gereageerd op de opmerking van de heer Lanting dat de staten eventueel zelf maar een verordening moeten opstellen.

Mevrouw EDELENBOSCH meent duidelijk te hebben gemaakt dat zij in het vroege voorjaar met een plan van aanpak, inclusief data komt. Tussen een afdwingbaar plan en een verordening zit verder niets. Zij wil vooralsnog trachten tot afspraken te komen. Als bijvoorbeeld de helft van de gemeenten niet wil meedoen, zal in het voorjaar de constatering moeten zijn dat er een verordening moet komen.

De heer BEUMERS constateert dat het ecologisch bermbeheer de gemeente geweldig veel gaat kosten, doordat het jakobskruiskruid blijft bestaan.

Mevrouw EDELENBOSCH betoogt dat bij compostering door de bank genomen het zaad afsterft. Een aantal zaadsoorten is resistent voor compostering. Zij zal uitzoeken hoe dat met het zaad van het jakobskruiskruid zit.

Door ecologisch bermbeheer wordt heel veel geld bespaard, doordat er niet elke twee weken gemaaid en geklepeld hoeft te worden. Er zal echter tot een aangepast bermbeheer moeten worden overgegaan.

10. Statenstuk 2004-144, Subsidieregeling energieprojecten

Mevrouw EDELENBOSCH verlaat de vergadering.

De heer BAAS gaat akkoord met de subsidie-regeling. Volgens artikel 6 bedraagt de subsidie hoogstens € 35.000,-- per project. Hij vraagt of dit altijd een kwestie van cofinanciering is en of dit dan niet in de verordening moet worden vermeld.

Mevrouw WESTERKAMP leest in het tweede lid van artikel 6 dat in bijzondere gevallen een hogere subsidie kan worden verleend. Zij vraagt of dit juridisch voldoende is dichtgetimmerd. Voorts vraagt zij wat in de verordening wordt bedoeld met innovatie. Zij vindt dat dit niet duidelijk is omschreven.

De heer LANTING is positief over het voorstel. Vooral het energiegebruik door huishoudens groeit. Hij pleit daarom voor voorbeeldprojecten voor beperking van energieverbruik in huishoudens.

De heer SLUITER volgt de uitvoering van de Nota energiebeleid positief kritisch. Hij is blij met de verordening. Er is maar een betrekkelijk klein bedrag beschikbaar, dat over een aantal projecten moet worden verdeeld. Aanvragers moeten ook voldoen aan de Awb-vereisten en de vereisten van de Algemene subsidieverordening. Hij vraagt of de bureaucratie zo beperkt kan worden gehouden dat de drempel voor aanvragers niet te hoog wordt. Het zou jammer zijn wanneer het gereserveerde bedrag niet werd besteed.

De heer POPKEN vraagt om uitleg van artikel 3.

De heer KUIPER is het eens met de insteek van het voorstel, maar vindt het beschikbare bedrag aan de lage kant. Hij vraagt of er voldoende bekendheid aan de verordening zal worden gegeven. Aangegeven is dat het besluit alleen wordt gepubliceerd in het Provinciaal blad. Hij hoopt dat de aanvraag doorzichtig zal zijn. In verband met de mogelijkheid van cofinanciering hoopt hij dat het ook mogelijk is via andere organisaties de aanvraag te regelen. Hij vraagt welke criteria er zijn voor een eventueel hogere subsidie ex artikel 6.2. Die criteria zouden in de verordening opgenomen kunnen worden.

De heer BEUMERS vindt het een goed voorstel, maar vindt dat bij artikel 3 voorbeelden genoemd zouden kunnen worden. Als de voorlichting daarover goed is, zal er minder bureaucratie zijn. Een deel van het provinciehuis zou energiezuinig gemaakt worden. Daarvoor moet een nulmeting plaatsvinden.

De heer HORNSTRA merkt op dat de verordening is gebaseerd op een ambitieuze nota, die de volle instemming van de staten heeft gekregen, hoewel

er twijfels waren over de haalbaarheid van de doelstelling. Hij heeft het gevoel dat de verordening niet inzichtelijk genoeg is en leidt tot bureaucratie. Hij hoopt dat goede plannen wat ruimhartig zullen worden beoordeeld, ook als zij zijn afgeleid van een voorbeeldproject in een andere provincie. Hij acht een goede communicatie over de mogelijkheden essentieel.

De heer DIJKS zegt dat sinds 2001 al beleid volgens de Nota energiebeleid wordt gevoerd. Uit het interne project Juridische kwaliteitszorg van de provincie bleek dat een verordening nodig is, bijvoorbeeld om mensen de gelegenheid te geven in beroep te gaan. Met de verordening wordt de subsidieverlening waterdicht gemaakt. Hij verzekert dat de bureaucratie er niet door toeneemt. De publicatie in het Provinciaal blad is een juridische zaak, maar ook andere middelen zullen worden ingezet om informatie over de subsidieverordening te geven.

Vaak zal er sprake zijn van cofinanciering, maar dat hoeft niet per se het geval te zijn. De bepaling in artikel 6.2 is juridisch waterdicht, maar een afwijking moet gemotiveerd zijn, in verband met de beroepsmogelijkheid. Uit de ervaringen van de afgelopen tijd blijkt het bedrag van € 35.000,-- grosso modo voldoende. Hij hoopt dat binnenkort aan de hele staten kan worden getoond wat in het provinciehuis zelf is gebeurd in het kader van energiebeleid.

Er zullen ook projecten aan de orde komen om energiebesparing in de huishoudens te bewerkstelligen. Innovatie houdt in dat een methode wordt gebruikt die nog niet eerder is gebruikt, maar die van blijvende waarde is en een impuls biedt voor economie en werkgelegenheid, in dit kader door energiebesparing.

De heer KUIPER verneemt graag meer over de wijze waarop het beleid onder de aandacht wordt gebracht van organisaties, burgers enz.

De heer HORNSTRA is nog niet tevreden over de uitleg van het begrip innovatie, zijns inziens een rekbaar begrip. Hij hoopt dat er ruimte blijft voor voor de provincie nieuwe ideeën, want als op totale vernieuwing wordt gemikt, zal het geld wellicht niet worden gebruikt. Het doel is dat energie beter wordt gebruikt.

De heer DIJKS verzekert dat er goede communicatie over de verordening zal zijn. Als voorbeeld van innovatie noemt hij het idee van iemand uit Delfzijl, totstandgekomen in het voor-malige Innovatieplatform, om energie te besparen door een andere inregeling van radiatoren. Daaruit is een project in de opleiding van verwarmingsmonteurs voortgekomen. Hij erkent dat de reactie tot nu toe lauw is. Vaak worden aan de overheid gelieerde projecten voorgesteld. Hij hoopt dat na een goede communicatie de provincie wordt bestookt met aanvragen.

De heer KUIPER had graag in de beleidsbrief meer gezien over communicatie dan de formele mededeling over het Provinciaal blad.

De heer HORNSTRA beseft dat hij een uitvoeringskwestie aan de orde heeft gesteld. Hij wil niet op de stoel van de gedeputeerde gaan zitten, maar wilde aangeven welke intentie moet worden gevolgd.

De VOORZITTER stelt vast dat het statenstuk als A-stuk naar de staten kan.

11. Brief van gedeputeerde staten van 7 april 2004, kenmerk 13/6.1/2004002513, inzake Kaderrichtlijn water

De heer DE JONG merkt op dat er nu wordt gewerkt aan een voorlopige rapportage voor de Kaderrichtlijn water, maar dat de staten daar pas volgend jaar zomer over kunnen oordelen. Hij heeft het idee dat de provincie zich moet instellen op minimale eisen en begrenzingsen, maar niet nu al veel voorlopige keuzes moet maken waarvan de consequenties pas over een aantal jaren duidelijk worden. Langs ambtelijke weg heeft hij vernomen dat dit ook de insteek van het college is, maar hij zou daarvan graag een bevestiging krijgen.

De heer BEUMERS onderschrijft de woorden van de heer De Jong. De kaderrichtlijn verplicht de lidstaten stroomgebiedbeheerplannen op te stellen, met een programma van maatregelen. Dat moet eind 2009 gereed zijn. Een eerste verplichte stap is een gebiedsbeschrijving of karakterisering van het stroomgebied. Er wordt inmiddels gewerkt aan volgende stappen, waarbij al beleidsmatige keuzen worden gedaan. Daarnaast is een hoofd-

lijnennotitie opgesteld. Bij het van kracht worden van de Kaderrichtlijn water zal de verplichting ontstaan om een goede toestand van het water na te streven. Drents Belang ziet daarbij doelen die technisch niet haalbaar zijn als fictie. Het vraagt zich af waarom moet worden gewerkt aan water-lichamen als bij voorbaat vaststaat dat kwaliteitsverbetering ervan niet te realiseren is.

In grote lijnen geldt dat natuurlijk water in Drenthe amper voorkomt en dat kunstmatige water-lichamen nooit aan een ecologisch doel kunnen worden gekoppeld. Onduidelijk is in hoeverre de richtlijn moet worden gezien als een gebruiks-aanwijzing of als een streven dat dwingend wordt opgelegd. Als de richtlijn wordt gezien als een vrij-brief om vage doelen te realiseren, kan men op enig moment tot de conclusie komen dat er zaken zijn gedaan die weinig nuttig effect hebben, maar tot kosten van duizelingwekkende hoogte voor de burgers hebben geleid. Hij vraagt zich af hoeveel van de grondwaterlichamen voldoen aan de ge-stelde voorwaarden en of het nodig is dat Drenthe zeventien grondwaterlichamen in kaart brengt. Zijns inziens laten de versturende invloed van de kanalen en het toevoegen van gebiedsvreemd water vrijwel niet toe dat waterlichamen in Brussel gemeld worden.

Hij ziet de kaderrichtlijn als een uiterst theoretisch stuk, dat in de praktische uitvoering tot menige onduidelijkheid zal leiden. Hij beveelt aan in het waterbeheerplan van elk waterschap zo min mogelijk waterlichamen te benoemen. Nederland voldoet al beter aan de normen dan menig ander land. Een zwaardere toepassing van voorschriften dan noodzakelijk kan de landbouw afremmen.

De heer BAAS ziet nog niet dat, zoals het CDA in de schriftelijke inbreng stelt, er op verschillende terreinen verstrekende gevolgen voor de land-bouw kunnen zijn.

De heer DE JONG zegt dat dit niet alleen voor de landbouw geldt. Voorzover hij weet moeten er nog normen worden vastgesteld door Brussel. Hij is bang dat als in het voortraject vrij hoog wordt ingezet, later bij de uitvoering allerlei beperkingen ontstaan, bijvoorbeeld voor de landbouw.

De heer HAIKENS vraagt zich af of het zinvol is hierover nu te spreken. Hij heeft dat bij de vast-stelling van de agenda niet aan de orde gesteld, omdat hij het met het CDA eens is dat het onder-

werp in de verre toekomst, zeker bij de vaststelling van het POP in 2008 of 2009, gevolgen kan hebben. Op dit moment wordt de kaderrichtlijn op landelijk niveau bestudeerd. De fractie van het CDA kan zijns inziens haar angst goed kwijt bij de regering. Hij beseft dat Nederland, in de delta van Europa, een beetje het afvalputje is. Hij maakt zich nog niet zoveel zorgen over de invulling van het beleid.

De heer SMIT leest dat het CDA bij normen waarvoor de EU een zekere bandbreedte toestaat op de minimumvariant wil aansturen, maar uit het oogpunt van milieubelang zou hij juist voor de maximumvariant willen kiezen. Een besluit kan pas worden genomen als er inzicht in de kosten is. Hij ziet op dit moment nog niet dat de staten al een richting moeten aangeven. Hij vindt in de brief van het CDA geen goede onderbouwing voor een keuze voor de minimumvariant.

De heer POPKEN stelt vast dat de Europese richtlijn nog niet is uitgekristalliseerd. Hij acht het daarom voor de staten te vroeg om al te reageren.

De heer KUIPER merkt op dat er sinds 7 april veel nieuwe informatie is. Voor hem is die voldoende om verder met belangstelling af te wachten.

De heer BEUMERS beklemtoont dat aan hetgeen nu in de Kaderrichtlijn water is besloten een kostenplaatje is verbonden. In de waterbeheerplannen van de waterschappen zal er al rekening mee worden gehouden. Hij vindt dat een gevaarlijke ontwikkeling, omdat zij de burger handenvol geld kost.

Mevrouw VAN DE VIJVER-GEITZ constateert dat er nog enige verwarring is over het stadium waarin de plannen verkeren en de andere momenten die er zullen zijn voor besluiten. Zij heeft begrepen dat er een inventarisatie plaatsvindt, die overigens vrij uitgebreid is. Er zijn twee lijnen: de chemische conditie van het water en het ecologisch potentieel. Zij vraagt wat het beslismoment voor de staten in 2005 precies inhoudt. Een inventarisatie kan voor kennisgeving worden aangenomen, maar misschien moeten ook al maatregelen worden genomen.

De heer DE JONG verwijst naar de brief van 7 april, waarin staat dat eind dit jaar voorlopige

keuzes moeten worden gemaakt door de provincies, die ertoe moeten leiden dat het Rijk in maart 2005 een voorlopige rapportage naar Brussel stuurt. Volgend jaar zomer zouden provinciale staten een besluit moeten nemen. Vervolgens is bij een brief van 7 juni een kaartje gevoegd (bijlage 1) waarop grondwaterlichamen beschreven worden. Het lijkt hem verstandig dat de staten al in een vroeg stadium informatie krijgt over de voorlopige keuzes die het college nu maakt. Hij is bang dat anders over een paar jaar wordt aangegeven vanuit Brussel dat er aan het kaartje om bepaalde redenen niets meer gewijzigd kan worden.

Hij zou best om milieuredenen de maximumvariant willen aanhouden, maar hij heeft geen idee wat dat kost en wat de nadelen daarvan voor de landbouw zijn.

De heer SMIT zegt dat een andere keuze dan de maximumvariant ook nergens op gebaseerd is zolang er geen inzicht in de gevolgen is.

De heer DE JONG wil van het college daarin inzicht krijgen. Daarvoor moeten de stukken worden geagendeerd.

De heer SWIERSTRA betoogt dat de Kaderrichtlijn water in eerste instantie ziet op de kwaliteit van water. Een kaderrichtlijn is dwingend Europees recht, waarmee niet gerommeld kan worden. De kaderrichtlijn schept niet alleen bedreigingen, maar ook kansen, die veelal niet worden ontleend aan de kaderrichtlijn zelf, maar aan de onderliggende richtlijnen. Bijvoorbeeld de normstelling uit de nitraatrichtlijn is maatgevend voor de Kaderrichtlijn water. Verplichtingen uit de Kaderrichtlijn water zijn vaak in wezen al bestaande verplichtingen, waaraan nu integraal zal moeten worden voldaan. Aan die verplichtingen wordt nu vaak nog niet voldaan. Hij werpt de suggestie dat Nederland op het terrein van water en milieu vooroploopt verre van zich. Nederland moet uitkijken dat het niet het risico loopt dat het zich na een aantal jaren moet afvragen of het de normstelling zo heeft bedoeld, zoals bijvoorbeeld is gebeurd met de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn. In het landelijk overleg is een minimuminzet afgesproken. Dat is niet een inzet om zo weinig mogelijk aan milieu te doen, maar om op dit moment niet verder te gaan dan het bestaande beleid, ook in Drenthe, omdat nog niet duidelijk is

wat de gevolgen zijn van een aantal zaken, dat de komende vijf, zes jaar moet worden uitgezocht. Wordt uitgegaan van een voorlopig hogere inzet en wordt dat aan Brussel doorgegeven, dan wordt de bewijslast om in de periode tot 2009 na onderzoek vast te stellen dat het zo toch niet kan zwaarder dan wanneer wordt uitgegaan van de minimumvariant, het bestaande beleid. Dat kan eventueel nog worden opgeplust. Zowel in de regionale bestuurlijke overleggen als op nationaal niveau wordt de feitelijke situatie zo scherp mogelijk vastgelegd, waarbij zoveel mogelijk ruimte wordt gehouden tot 2009.

De staten zullen zoveel mogelijk informatie krijgen, ook al zijn zij nog niet aan bod. Zij zijn pas na 2005 aan bod. De voorlopige rapportage moet uiterlijk 1 maart 2005 in Brussel zijn. Het Rijk is daar verantwoordelijk voor. Tussen 2005 en 2009 moet een groot aantal zaken verder worden uitgewerkt. De staten beslissen over de stroomgebiedbeheerplannen, iets anders dan de stroomgebiedplannen van de waterschappen. Drenthe is bij drie van die plannen betrokken. Belangenorganisaties zullen bij de verdere uitwerking een belangrijke rol krijgen.

Grosso modo zijn de chemische normen vastgesteld. Daaraan moet gewoon worden voldaan. Er is daarbij een relatie met bijvoorbeeld de aantallen grondwaterlichamen. De inzet is om daarbij zo weinig mogelijk bureaucratie te scheppen. Op dit moment zijn normen voor grondwatergebieden vastgelegd in het POP. Om zoveel mogelijk speelruimte te behouden, lijkt het het best grotere grondwatergebieden in kleine stukjes op te knippen.

In het najaar moet de provincie haar voorlopige rapportage vaststellen, samen met buurprovincies en waterschappen. Alle partijen zijn zeer bereid om dat op een goede manier te doen.

De heer DE JONG vraagt of in de periode 2005-2009 nog wijzigingen in de begrenzingen van de voorlopig gekozen grondwaterlichamen zijn aangegeven. Zullen zich dan geen praktische problemen voordoen, zodat de voorlopige keuze al eigenlijk een definitieve keuze is?

De heer SWIERSTRA antwoordt dat de praktijk dit zal moeten uitwijzen. De gevolgen van vele Brusselse regelingen zijn vaak pas na een aantal jaren duidelijk. In principe kan er worden gewijzigd, maar de marges zijn afhankelijk van het

soort wijziging dat men wil. Door nu de minimumvariant te kiezen, blijft een maximale speelruimte behouden. Daaronder gaan wordt niet geaccepteerd door Brussel. Voor de chemische parameters is er nauwelijks speelruimte, maar voor de ecologische veel meer.

Niet voor niets wordt vijf jaar uitgetrokken voor discussie. Er zal echter een stevige bewijslast nodig zijn om wijzigingen in de voorlopige rapportage te kunnen aanbrengen. Brussel zal alle lidstaten en alle regio's willen afrekenen naar dezelfde norm.

De heer DE JONG wil vooral weten of nog van de geografische begrenzingen kan worden afgeweken.

De heer SWIERSTRA zegt dat daarin nog wijzigingen kunnen worden aangebracht.

De heer BEUMERS vindt het verkeerd om zoveel mogelijk waterlichamen te benoemen. Alleen grote oppervlaktewaterlichamen zouden moeten worden benoemd. Dan is alleen natuurlijk water benoembaar. Daarvan zijn er twee in Drenthe. Wat de grondwaterlichamen betreft, kan zijns inziens met een klein aantal worden volstaan. Hij vreest dat anders de landbouw over een paar jaar moet verhuizen naar andere landen, waar de normen heel anders zijn. Hij heeft in een ander land navraag gedaan. Daar bleek men nauwelijks op de hoogte van een Kaderrichtlijn water, ondanks de verplichtingen van de regering. Men wil die daar in elk geval zo weinig mogelijk invullen.

De heer SWIERSTRA benadrukt dat de Kaderrichtlijn water voor alle leden van de EU geldt, ook voor de toetredende landen. Het moment waarop en de mate waarin een land eraan moet voldoen kan verschillend zijn. Er mag straks echter geen oneerlijke concurrentie ontstaan.

Hij heeft niet gezegd dat hij zoveel mogelijk waterlichamen wil benoemen. Hij wil gewoon zien wat het verstandigst is. Het belang van de landbouw is gediend met de nakoming van de normen, bijvoorbeeld die voor riooloverstorten.

De VOORZITTER stelt vast dat het onderwerp verder op de agenda zal komen.

**12. Brief van gedeputeerde staten van
14 april 2004, kenmerk
13/6.14/2004003051, inzake
IPO-rapportage Milieu, water, landbouw
en natuur 2003/Monitoringsrapportage
2003, Nota energiebeleid**

De heer LANTING is gerustgesteld door de mededeling van de heer Dijks dat die druk bezig is met de problematiek van de 29 riooloverstorten die niet in orde zijn. De vergunningproblematiek zal voor de door VROM gestelde datum in orde zijn. Nu moet niet de indruk worden gewekt dat als er eenmaal een vergunning voor is de riooloverstorten er niet meer zijn. Hij zou graag meer inzicht hebben in welke mate zij gebruikt blijven worden. Sommige overstorten lopen bij elke bui over. Dat kan niet de bedoeling zijn. Hij weet ook niet of het water dat in de straten valt als rioolwater wordt gezien, wanneer wordt aangenomen dat het vervuild is enz. Hij ziet een relatie met het waterbeheer op het Drentse plateau. In een hoger gelegen plaats is het niet zo'n probleem om alle hemelwater dat op verharde grond valt af te voeren. Hij meent dat de bedoeling is dat hemelwater wegzakt in de bodem, maar bij het bezoek aan het waterschap Noorderzijlvest kreeg hij daar heel onduidelijke antwoorden op.

De heer DIJKS bevestigt dat er altijd riooloverstorten zullen blijven. De bedoeling van het beleid is het risico ervan te minimaliseren. Een van de middelen daarvoor is het niet vermengen van hemelwater met vervuilde afvoer, door gescheiden systemen. Er zal permanent campagne moeten worden gevoerd om iedereen daarvan te overtuigen.

**13. Brief van 28 april 2004, kenmerk
NFVR.2004.2250, van NLTO Drenthe,
inzake Motie ammoniakbeleid Drenthe,
statenvergadering van 17 maart jl.**

De heer BEUMERS heeft de indruk dat het college de boot voor de landbouw een beetje afhoudt. Hij vindt dat kwalijk. Hij vraagt of er op dit moment een goede verstandhouding met de NLTO is over de ammoniakkaart.

De heer DIJKS antwoordt dat NLTO en provincie proberen als volwassenen met elkaar te praten.

Of nu gesproken kan worden van dikke vrienden weet hij niet.

Met de uitvoering van de motie van de leden Smidt en Stoel wordt doorgegaan, maar de afgelopen tijd is ook in Den Haag het een en ander gebeurd. De broedende kip daar moet niet worden gestoord.

De heer SMIDT herinnert zich dat het IPO staatssecretaris Van Geel een brief heeft gestuurd, inhoudende dat het geen verandering van de ammoniakkaart meer wilde. Hij vraagt wat binnen het IPO de inzet van het college is geweest.

De heer DIJKS wijst erop dat de problematiek van de reconstructieprovincies een heel andere is dan die in het Noorden. Er is op ingezet om daar grip voor te krijgen, maar de reconstructieprovincies zijn nu eenmaal in aantal en oppervlakte groter dan Drenthe. Wel wordt de grondgebondenheid nu meegenomen. In de politiek moeten soms compromissen worden gesloten.

De heer SMIDT vroeg niet naar de uitkomst van het debat maar naar de inzet.

De heer BEUMERS is een beetje content over het antwoord van de heer Dijks, maar hij roept hem op snel een compromis te sluiten met de NLTO.

14. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 12.00 uur.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 4 oktober 2004.

, voorzitter

, griffier

JB

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen, gehouden op 30 augustus 2004 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 2 De heer WIJBENGA zorgt voor een tijdige toelichting op het verzoek van zijn fractie om agendering van de brief inzake begrenzing probleemgebieden.
- 2 De heer POPKEN zorgt voor een onderbouwing van zijn verzoek om agendering van het onderwerp Muskusrattenbestrijding.
- 2 De heer BEUMERS zorg voor een onderbouwing van zijn verzoek om agendering van de onderwerpen Biologische landbouw en Bedreven bedrijven Drenthe.
- 3 Mevrouw EDELENBOSCH gaat na of het geld voor de problematiek van de riooloverstorten dat beschikbaar is gesteld in het kader van het gebiedsgericht milieubeleid is besteed.
- 3 De VOORZITTER zegt toe dat wordt getracht voor 4 oktober een afspraak te maken over een veldbezoek inventarisatie landschapswacht.
- 8 Mevrouw EDELENBOSCH brengt de staten begin volgend jaar op de hoogte van een plan van aanpak voor het jakobskruiskruid.
- 8 Mevrouw EDELENBOSCH zal nagaan of het zaad van jakobskruiskruid bij compostering resistent is.